

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **M. D.**,
zastoupeného Mgr. Ing. Jarmilou Sedláčkovou, daňovou poradkyní,
Masarykovo náměstí 110, 334 01 Přestice,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, IČ 72080043, Masarykova 427/31,
602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2018, č.j. 16736/18/5200-10422-706955,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 14. 6. 2018, Krajskému soudu v Plzni doručenou dne 15. 6. 2018, se

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2018, č.j. 16736/18/5200-10422-706955 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj (dále jen „správce daně“ nebo „prvoinstanční správní orgán“) ze dne 1. 11. 2016, č.j. 1854642/16/2301-52524-401431 (dále jen „dodatečný platební výměr“ nebo „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2012 ve výši 36 846 Kč, daňový bonus ve výši -13 404 Kč a současně mu byla uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 10 050 Kč.
3. Daňové řízení bylo upraveno daňovým řádem.
4. Daně z příjmů fyzických osob upravuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“ nebo „ZDP“).

[II] Žaloba

5. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaný nesprávně posoudil skutkový stav a došel k závěru, že žalobce neprokázal, že jím uplatněné výdaje byly výdaji na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Žalovaný porušil zákon, když důkazy hodnotil v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů. Žalobce měl za to, že správce daně a žalovaný neprokázali podle § 92 odst. 5 daňového řádu žádné skutečnosti vyvracející jeho tvrzení.
6. [Sub a) žaloby] Správce daně zpochybnil uplatněné výdaje za služby poskytované Bc. V., VXP KOVO s. r. o. a Mr. Konkurz, a. s., na základě smluv o zprostředkování ze dne 1. 1. 2012, 30. 12. 2010 a 20. 12. 2010, neboť dle jeho názoru předložené důkazní prostředky a svědecké výpovědi neprokázaly, že tyto výdaje jsou daňově účinnými výdaji dle § 24 ZDP.
7. Žalovaný se vůbec nevypořádal s následujícími odvolacími námitkami:
8. Dne 15. 1. 2012 zaplatil žalobce společnosti Mr. Konkurz a. s. k rukám jejího statutárního zástupce p. V. za provedené služby částku 39 400 Kč. Dne 10. 1. 2012 zaplatil žalobce p. V. služby - obstarání kontaktů částku 27 460 Kč. Dne 10. 1. 2012 zaplatil žalobce společnosti VXP Kovo s. r. o. k rukám jejího statutárního zástupce p. V. za služby - obstarání kontaktů částku 18 200 Kč. Všechny tyto výdaje žalobce zahrnul do daňové evidence jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů.
9. Bc. V. jako fyzická osoba, jakož i statutární orgán těchto společností jednoznačně potvrdil poskytnutí těchto služeb, služby poskytoval osobně, vymezil jejich rozsah, šlo o pravidelné a zcela obvyklé IT služby dle provozních potřeb žalobce. Takto vymezený rozsah se zcela shoduje s rozsahem poskytovaných služeb tvrzených žalobcem. Bc. V. potvrdil vystavení daňových dokladů za vykonané služby a jednoznačně potvrdil převzetí hotovosti za takto vystavené faktury.
10. Žalobce předložil soupis kontaktů získaných subjekty zastoupenými Bc. V., tj. Bc. V.,

společností VXP Kovo s. r. o. a společností Mr. Konkurz a. s., jde o přibližně 2 tisíce kontaktů. Poskytnuté služby, tj. získávání kontaktů Bc. V. jednoznačně potvrdil. Jednoznačně potvrdil vystavení daňových dokladů za vykonané služby, jednoznačně potvrdil převzetí hotovosti za takto vystavené faktury, získávání kontaktů Bc. V. potvrdil svědeckou výpověď i p. V..

11. Správci daně byly předloženy hmatatelné výsledky spočívající v přibližně 2 tisících kontaktů. Subjekty, se kterými žalobce v roce 2011 spolupracoval, se těžko mohou jevit jako by neexistovaly v roce 2011, když byly řádně zapsány do Obchodního rejstříku, event. v živnostenském rejstříku. Žalobce jednal s jejich statutárním orgánem, event. Bc. V. jako podnikající fyzickou osobou. Bc. V. v pozici statutárního orgánu nebo jako podnikající fyzická osoba činnosti osobně vykonával. Toto potvrdil svědeckou výpověď.
12. Nesrovnalost ohledně data uzavřené smlouvy s VXP KOVO byla správci daně objasněna. Došlo ke zjevné chybě v psaní, všechny služby ale byly poskytovány žalobci v době po 28. 6. 2011. Rovněž nesrovnalost v předmětu činnosti dle smluv o zprostředkování byla vysvětlena při výsledích opakovaně Bc. V.. Šlo o formální písemné uzavření smlouvy k činnostem na základě ústní smlouvy. Dle zásad smluvní volnosti byly rovněž sjednávány ceny za poskytnuté služby, a to v závislosti na jejich množství a obtížnosti. Správcem daně nebyla nijak zpochybněna cena za poskytnuté služby. Jde o cenu obvyklou v místě a čase plnění. Nedůvěryhodnost svědeckých výpovědí Bc. V. není ničím podložena.
13. Stran argumentace správce daně o hotovostních výplatách založených na tom, že listiny dodavatelů žalobce společnosti Mr. Konkurz, VXP Kovo a Bc. V. mají stejný design, tyto subjekty neplnily vůči správci daně povinnosti a navenek nevyvíjely žádnou činnost, žalobce uvedl, že všechny tyto subjekty jsou personálně propojeny osobou Bc. V.. Svědeckými výpověďmi bylo potvrzeno, že je osobně vystavoval Bc. V., a není tedy nic divného na faktu, že doklady mají stejný design. Naopak by bylo neobvyklé, aby se tyto doklady designově lišily.
14. Žalobce měl za to, že v případě úhrady všech těchto faktur unesl důkazní břemeno, neboť správce daně žádným relevantním způsobem nezpochybnil předložené důkazní prostředky, tj. zejména existenci poskytnutí služeb způsobem tvrzeným jak žalobcem, tak Bc. V., tvrzení Bc. V. ze svědecké výpovědi, existenci účetních dokladů - vystavené faktury a příjmového dokladu a svědeckou výpověď p. V.. Žalobce prokázal souvislost tohoto výdaje se svou podnikatelskou činností jako předpoklad daňově uznatelných nákladů ve smyslu § 24 ZDP. Naopak, správce daně neprokázal podle § 92 odst. 5 daňového řádu žádné skutečnosti vyvracející tvrzení žalobce o tomto výdaji.
15. [Sub b) žaloby] Správce daně zpochybnil uplatněné výdaje za reklamu poskytnutou společností Mr. Konkurz, a. s. na základě smlouvy o reklamě ve výši 5 500 Kč měsíčně, neboť dle jeho názoru předložené důkazní prostředky a svědecké výpovědi neprokázaly, že tyto výdaje jsou daňově účinnými výdaji dle § 24 ZDP.
16. Žalovaný se vůbec nevypořádal s těmito odvolacími námitkami:
17. Dne 5. 1. 2012 zaplatil žalobce společnosti Mr. Konkurz a. s. k rukám jejího statutárního

zástupce p. V. částku 5 500 Kč, kterou zahrnul do daňové evidence jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Šlo o poskytnutí mobilních reklamních panelů s reklamou, reklamní plachta Raiffeisen SS – M. D. a telefon, svítící panel Raiffeisen stavební spořitelna za 3 000 Kč. Panely a plachta byly umístěny na závodech Giant liga a poskytnutí reklamního prostoru na webu www.mrkonkurz.com za 2 500 Kč. Reklama se týkala výhradně podnikatelské činnosti žalobce - tj. zprostředkování úvěrů Raiffeisen stavební spořitelny, a. s., poradenství a služeb souvisejících s revitalizací bytových domů.

18. Bc. V. jako statutární orgán společnosti Mr. Konkurz svědeckou výpovědí jednoznačně potvrdil poskytnutí služeb, vystavení daňových dokladů za vykonané služby, jednoznačně potvrdil převzetí hotovosti za takto vystavené faktury. Správce daně jako nesrovnalost považuje to, že Bc. V. neví, kdo reklamu umístěnou na webu vytvořil, když spol. Mr. Konkurz neměla žádné zaměstnance. Žalobce ani Bc. V. nikdy netvrdili, že by Mr. Konkurz reklamu na webu vytvořila, služba spočívala v umístění reklamy.
19. Stran reklamy žalobce správci daně k prokázání svých tvrzení předložil fotodokumentaci svítícího panelu Raiffeisen stavební spořitelny a.s., plachty Raiffeisen stavební spořitelny s doplněným jménem a telefonem žalobce, obrazovky počítače s umístěnou reklamou Raiffeisen stavební spořitelny s doplněným jménem a telefonem žalobce a s odkazem na úvěry ke koupi a rekonstrukcím domů pro BD a SVJ. Správce daně vlastní činností obstaral přípis Raiffeisen spořitelny a. s., která potvrdila dodání reklamního materiálu žalobci, rovněž RAPID CYKLISTIKA, o. s. potvrdilo, že reklama byla na závodech umístěna.
20. Žalobce navrhl vyslechnout J. W. jako zástupce Raiffeisen stavební spořitelny k prokázání předání propagačních materiálů a jejich identifikaci. Správce daně odmítl tento výsledek provést s odůvodněním absence souvislosti umístění reklamy na Giant lize s předáním reklamní plachty. Správce daně tak rozhodl na základě neúplného a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Podle § 8 odst. 1 daňového řádu, správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Správce daně hodnotí důkazy podle svého volného, tj. zákonem neupraveného uvážení. Úvahou správce je zde třeba rozumět myšlenkovou činnost pracovníků správce, kterou přisuzují pravdivostní hodnoty jednotlivým získaným zprávám. Je to myšlenkový proces, který se opírá o logická pravidla a není libovůlí správce daně. Musí zabezpečit přesné, pravdivé a úplné zjištění skutkového stavu věci. Správce daně má ve smyslu citované základní zásady správy daní povinnost vypořádat se se všemi provedenými důkazy. Nemůže některé opomenout, pokud se nehodí do jeho verze.
21. Žalobce měl za to, že prokázal, že výdaj uskutečněný dne 5. 1. 2012, kdy zaplatil společnosti Mr. Konkurz a. s. k rukám jejího statutárního zástupce p. V. částku 5 500 Kč, je výdajem ve smyslu § 24 ZDP, tedy výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmu.
22. Naopak, správce daně neprokázal ve smyslu § 92 odst. 5 daňového řádu žádné skutečnosti vyvracející tvrzení žalobce o předmětném výdaji.

23. [Sub c) žaloby] Správce daně zpochybnil uplatněné výdaje za stavební práce poskytnuté D. B. ve výši 257 730 Kč, neboť dle jeho názoru předložené důkazní prostředky a svědecké výpovědi neprokázaly, že tyto výdaje jsou daňově účinnými výdaji dle § 24 zákona o daních z příjmů.
24. Žalovaný se vůbec nevypořádal s těmito odvolacími námitkami:
25. Ve dnech 30. 3. 2012, 30. 4. 2012, 20. 5. 2012, 29. 7. 2012, 3. 10. 2012, 5. 11. 2012 a 15. 12. 2012 zaplatil žalobce D. B. k jeho rukám celkově 257 730 Kč. Tento výdaj zahrnul do daňové evidence jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení příjmů. D. B. prováděl stavební práce následně vyfakturované spol. STAKS group s. r. o., a sice osazování a dláždění dešťových chodníků kolem celého domu, nové dlažby ve vchodech do domu, výmalba společných prostor předmětných domů, uvedení šaten, sušáren do původního stavu pro vrácení, terénní úpravy. S výjimkou zakázky 1204 OBN-12-0055, u které se jednalo o přípravné činnosti, byly práce charakteru prací dokončovacích.
26. Správce daně všechny tyto výdaje pro nesrovnalosti v datech, nedůvodnou nedůvěryhodnost svědeckých výpovědí p. B. vyloučil z daňově relevantních výdajů žalobce, přestože všechny práce p. B. při svědecké výpovědi potvrdil, potvrdil rovněž převzetí hotovosti za vykonanou a vyfakturovanou práci, provedení prací p. B. je potvrzeno rovněž spol. STAKS group s. r. o., pro kterou byly práce prováděny, svědeckou výpovědí p. M. H., pověřené osoby pro technické záležitosti spol. STAKS group s. r. o. je potvrzeno, že p. B. na stavbách pracoval.
27. Žalobce měl proto za to, že prokázal, že výdaje uskutečněné ve výše uvedených dnech, kdy zaplatil D. B. částku 257 730 Kč, jsou výdaji ve smyslu § 24 ZDP. Správce daně naopak neprokázal ve smyslu § 92 odst. 5 daňového řádu žádné skutečnosti vyvracející tvrzení žalobce o tomto výdaji.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

28. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 30. 8. 2018, v němž nejprve popsal dosavadní průběh řízení. Konstatoval, že skutkový stav a právní posouzení jsou podrobně rozvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakožto i v celém předloženém spisovém materiálu. V podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož argumentačně vycházel i ve vyjádření k žalobě. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

[IV] Posouzení věci soudem

29. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
30. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
31. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
32. Soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. a žalovaný výslovně s tímto postupem souhlasili.

33. Žaloba není důvodná.
34. Dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2012 ve výši 36 846 Kč, daňový bonus ve výši -13 404 Kč a současně byla žalobci uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 10 050 Kč.
35. Podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, *výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy. Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny. Pokud poplatník účtuje v souladu se zvláštním právním předpisem některé účetní operace kompenzovaně, posuzují se náklady, jejichž uznatelnost je limitována výší příjmů s nimi souvisejících, obdobně jako by byly účtovány odděleně náklady a výnosy.*
36. Žalobce nejprve obecně, bez jakýchkoliv konkrét, namítal, že žalovaný nesprávně posoudil skutkový stav, porušil zákon, když důkazy hodnotil v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů a neprokázal žádné skutečnosti vyvracející jeho tvrzení. Následně, ve třech případech, bylo namítáno nevypořádání se s odvolacími námitkami ze strany žalovaného.
- Zpochybnění uplatněných výdajů za služby poskytované Bc. V. V., VXP KOVO s. r. o. a Mr. Konkurz, a. s., na základě smluv o zprostředkování ze dne 30. 12. 2010, 20. 12. 2010 a 1. 1. 2012*
37. Žalobce se mylí, když namítá, že se žalovaný stran v bodě a) žaloby specifikovaných uplatněných výdajů nevypořádal s uplatněnými odvolacími námitkami. Naopak, žalovaný tak učinil podrobně a přesvědčivě.
38. Předně, konstatoval, že všechny předmětné výdaje jsou spojeny s personou V.a V., který v daných obchodních vztazích vystupoval jako fyzická osoba, jednatel společnosti s ručením omezeným či člen představenstva akciové společnosti (viz bod 4 a 24 napadeného rozhodnutí).
39. Dále, vyjevil nesrovnalosti, které v průběhu řízení vyšly ve vztahu k těmto výdajům najevo (viz bod 25 napadeného rozhodnutí). Konkrétně, V. V. se měl v rámci svědeckých výpovědí vyjádřit k obsahu výše zmíněných smluv o zprostředkování, v nichž se smluvní strany dohodly na poskytování finančních služeb. Jistě nepůsobí věrohodně, když svědek na otázku, o jaké finanční služby šlo, uvedl, že se vlastně nejednalo o finanční služby, ale o zajišťování kontaktů (smlouva prý byla „chybně postavena“). Svědek rovněž nebyl schopen rozlišit, zda uvedenou činnost vykonával „za sebe“ či jako jednatel s. r. o. nebo člen představenstva a. s. A stejně nedůvěryhodně vyhlížela, v kontextu s dalšími zjištěními, i tvrzená ztráta podstatné části dokladů (reakce na otázku, zda svědek může svá tvrzení doložit účetnictvím, daňovou evidencí či podanými daňovými přiznáními).
40. Žalovaný následně doplnil své závěry i o zjištění učiněná ve vztahu k VXP KOVO s. r. o. a Mr. Konkurz, a. s., konkrétně o informace získané u dožádaných správců daně (body 39 – 41 napadeného rozhodnutí). Tak bylo vyjeveno, že VXP KOVO s. r. o. nepodala

daňové přiznání ze zdaňovací období 2012 vůbec a Mr. Konkurz, a. s. tak učinila až v roce 2015 (až po výsledku V. V., který byl na podání těchto přiznání tázán). Žalovaný rovněž správně konstatoval, že *„uvedené skutečnosti, tj. neplnění si povinností vůči státním úřadům, nemůžou jít k tíži daňového subjektu, ale pouze dokreslují celkový obraz o tzv. obchodním partnerovi daňového subjektu Bc. V.“*.

41. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že *„správci daně byly předloženy hmatatelné výsledky spočívající v cca 2 tisících kontaktů“*. Žalovaný se k tomu vyjádřil v bodech 26 – 27, když zdůraznil, že mu byly předloženy seznamy jmen, z nichž nebylo možné dovodit, k čemu sloužily a zda tyto „kontakty“ skutečně realizoval V. V..
42. Soud se ztotožnil se závěry orgánů daňové správy. K tomu, aby bylo možné hovořit o tom, že žalobce dostal povinnosti prokázat svá tvrzení, skutečně nepostačuje předložit správci daně bez dalšího byť sebedelší seznam jmen. Rozhodně se nejednalo o žalobcem tvrzené „hmatatelné výsledky“, což vynikne zejména v souvislosti s tím, co vypověděl V. V. (viz výše). Bylo proto možné přisvědčit tvrzení žalovaného o tom, že *„ze svědeckých výpovědí ani z předložených důkazních prostředků nebylo jednoznačně seznatelné, zda a v jakém rozsahu, jakým způsobem V. V. poskytoval žalobci za subjekty zajišťování kontaktů, jakých výsledků za jednotlivé subjekty dosáhl, jaké kontakty uložil na serveru „Capsa.cz“, jakým způsobem rozlišoval, za jaký konkrétní subjekt vykonával činnost atd. Ani zpětná vazba v podobě účetnictví, daňové evidence či podaných daňových přiznání předmětných subjektů nebyla možná.“*
43. Žalobcovým tvrzením nepřisvědčila ani výpověď J. V.. Svědek sice obecně připustil dodávání kontaktů V. V., avšak nebyl schopen konkretizovat faktický průběh této činnosti. Zároveň uvedl, že na účet serveru „Capsa.cz“ zadával kontakty společně s žalobcem, přičemž prohlásil, že žalobcem předložené tabulky označené 2A (VXP, celkem 15 listů) a 2B (Mr. Konkurz, celkem 43 listy) byly vytvořeny jím, nikoliv V. V., jak tvrdí žalobce (k tomu v podrobnostech body 26 a 27 napadeného rozhodnutí a str. 17 a 18 zprávy o daňové kontrole).
44. Lze tak uzavřít, že žalobce neprokázal, že předmětné výdaje za zdaňovací období roku 2012 jsou daňově účinnými výdaji podle § 24 odst. 1 ZDP. Předložení formálně správných účetních dokladů (faktury, příjmové doklady) na tom nemohlo nic změnit. Byť se žalobce snažil bagatelizovat některé ze zjištěných okolností tím, že byly vysvětleny (krom nesrovnalostí s datem se jednalo o jednotný design listin a nesrovnalosti ohledně předmětu smluv), nelze s ním v tomto směru souhlasit. Celkový pohled na věc si nelze vytvářet na základě dílčích, často z kontextu vytržených okolností/skutečností. Rozhodující bylo, že správce daně i žalovaný oponovali žalobcově argumentaci věcně, logicky a přesvědčivě, přičemž souhrn všech jimi zjištěných skutečností vytvořil přesvědčivý obraz o faktickém stavu věci. Námitka nebyla důvodná.

Zpochybnění uplatněných výdajů za reklamu poskytnutou společností Mr. Konkurz, a. s. na základě smlouvy o reklamě ze dne 21. 1. 2011

45. Žalobce se i tu mylí, když namítá, že se žalovaný stran v bodě b) žaloby specifikovaných uplatněných výdajů nevypořádal s uplatněnými odvolacími námitkami. Naopak,

žalovaný tak učinil podrobně a přesvědčivě.

46. Stran zpochybnění závěru správce daně, který jako nesrovnalost považoval to, že Bc. V. nevěděl, kdo reklamu umístěnou na webu vytvořil, když Mr. Konkurz, a. s. neměla žádné zaměstnance, žalobce namítal, že on ani V. V. nikdy netvrdili, že by Mr. Konkurz, a. s. reklamu na webu vytvořila, služba spočívala v umístění reklamy.
47. Jistě, je třeba rozlišovat mezi činností spočívající ve vytvoření reklamy a činností spočívající v umístění reklamy na webové stránky. Pak je ovšem vsutku podivné, že žalobce, bazíruje-li na takovém odlišení, nezpochybňuje závěry žalovaného mj. tím, že by označil toho, kdo onu reklamu vyrobil. A lze přitakat pochybnostem žalovaného o důvěryhodnosti výpovědi Bc. V., který o oné reklamě nevěděl téměř nic. Byť tvrdil, že pracoval pouze pro žalobce, netušil nejen to, kdo reklamu vytvořil, ale neznal obsah reklamy, na jakou webovou adresu či server odkazovala, ani kdo byl správcem domény. O jednoznačných tvrzeních V. V. tak nemůže být řeči.
48. Žalobce rovněž namítal, že „*správci daně k prokázání svých tvrzení předložil fotodokumentaci svítícího panelu Raiffeisen stavební spořitelny a.s., plachty Raiffeisen stavební spořitelny s doplněným jménem a telefonem žalobce, obrazovky počítače s umístěnou reklamou Raiffeisen stavební spořitelny s doplněným jménem a telefonem žalobce a s odkazem na úvěry ke koupi a rekonstrukcím domů pro BD a SVJ*“, přičemž „*správce daně vlastní činností obstaral přípis Raiffeisen spořitelny a. s., která potvrdila dodání reklamního materiálu žalobci, rovněž RAPID CYKLISTIKA, o. s. potvrdilo, že reklama byla na závodě umístěna.*“ K tomu soud konstatuje následující.
49. Žalobce v tomto případě ustrnul a rezignoval na jakákoliv další tvrzení. Nepostačí však vyjavit pouze to, co žalobce tvrdil, namítal, či předložil. K přezkoumání řádně uplatněné námitky musí následovat konkrétní polemika se závěry správního orgánu co do uplatněného tvrzení. K tomu se však žalobce v tomto případě nedostal. Není ovšem úkolem soudu, aby za žalobce domýšlel a specifikoval, co mu na závěrech učiněných správním orgánem vadí, v čem vidí nedostatky, pochybení atd. Soud tak může pouze konstatovat, že nikterak nezpochybňuje, že žalobce tyto podklady předložil (a správce daně sám z vlastní iniciativy další získal), ovšem žalovaný správní orgán se s předloženou materií vypořádal. V podrobnostech lze odkázat především na body 31 – 37 napadeného rozhodnutí. Pokud žalobci na takovém vypořádání cokoliv vadilo, měl to vyjavit v žalobě, což se nestalo.
50. Konečně, jde-li o neprovedení výsledku J. W. k prokázání předání propagačních materiálů a jejich identifikaci, žalovaný v bodu 38 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*nezpochybňuje existenci reklamních plachet, tak jak je fotokopie doložil daňový subjekt*“, ale „*zpochybňuje existenci webových stránek a interaktivního panelu*“, které měla vytvořit a spravovat, resp. zajistit Mr. Konkurz, a. s. Byl tak správný závěr žalovaného, že výslech zástupkyně Raiffeisen stavební spořitelny, a. s. byl za takového skutkového stavu bezpředmětný. Byl to žalobce, kdo mohl a měl prokázat skutkový stav, který by hovořil v jeho prospěch. To se však nestalo. Naopak, správce daně i žalovaný přesvědčivě vyjevili, v čem spatřují pochybnosti, z jejich postupu rozhodně nelze seznat selektivnost v provádění důkazů, resp. neodůvodněné opomenutí jejich provedení. Žalobce neprokázal, že předmětné výdaje za zdaňovací období roku 2012 jsou daňově

účinnými výdaji podle § 24 odst. 1 ZDP. Námitka nebyla důvodná.

Zpochybnění uplatněných výdajů za stavební práce poskytnuté D. B. ve výši 257 730 Kč

51. I v tomto případě není pravdou, že se žalovaný stran v bodě c) žaloby specifikovaných uplatněných výdajů nevypořádal s uplatněnými odvolacími námitkami.
52. Žalovaný se uplatněné odvolací námitce obsáhle věnoval v bodech 45 – 51 napadeného rozhodnutí, kde uvedl mj. toto: [45] *Dne 29.07.2014 se uskutečnila svědecká výpověď D. B., (...) který potvrdil provádění stavebních prací pro daňový subjekt i jejich úhradu daňovým subjektem. Na dotazy správce daně, kde a jaké práce prováděl, odpovídal pouze velice obecně a uvedl, že je to uvedeno na fakturách. Po předložení faktur však svědek zjistil, že tento text na fakturě uveden není a odpověděl, že „neví. Kde je práce, tam se dělá“. Konkrétně uvedl pouze adresu Koterovská a Lochotín. Až na dotazy daňového subjektu, jenž svědkovi předkládal objednávkové listy, zápisy o předání staveniště, zápisy o předání díla - na nichž jsou tyto údaje specifikovány, svědek přečetl adresu a činnost, jenž prováděl. Ze spisového materiálu však vyplývá, že daňový subjekt na ulici Koterovská žádnou stavbu nefakturoval.*

[46] *K výše uvedeným listinám odvolací orgán uvádí, že ve třech případech, a to konkrétně u staveb F. X. Noby, Alej Svobody a Nýřanská jsou objednávkové listy vystaveny až po fakturaci. Dále svědek uvedl, že faktury vystavil, avšak v adrese dodavatele je uvedeno sídlo firmy Koterovská 1172/83, Plzeň - což je sídlo Úřadu městského obvodu Plzeň 2 - Slovany. Ale dle údajů z veřejné části Živnostenského rejstříku, na této adrese D. B. nikdy nesídlil.*

[47] *Správce daně vyzval k součinnosti odběratele stavebních prací společnost STAKS GROUP s.r.o. (...) Společnost poskytla správci daně smlouvy, objednávky, zaúčtování faktur daňového subjektu k jednotlivým zakázkám a předávací protokoly. Porovnáním těchto listin s listinami předloženými při svědecké výpovědi s D. B. správce daně zjistil, že daňový subjekt předával odběrateli hotové dílo bez závad dříve, než je D. B. vyhotovil – viz tabulky ve zprávě o daňové kontrole str. 22 a 24.*

[48] *Dne 03.08.2015 se uskutečnila svědecká výpověď pana M. H., (...) jenž byl v předmětných letech „manažer staveb“ u společnosti STAKS GROUP s.r.o. Svědek potvrdil, že na stavbách D. B. potkával, ale neuvedl žádnou konkrétní stavbu, na které tento pracoval. Svědek uvedl, že by se musel podívat do stavebních deníků.*

[49] *Společnost STAKS GROUP s.r.o. správci daně poskytla na základě výzvy k poskytnutí listin, viz odpověď č. j. 1542601/15, prezenční listiny, kterými společnost poučila své dodavatele s dodržováním zásad na svých stavbách před zahájením prací. Tyto listiny jsou podepsané daňovým subjektem. Dále poskytla kopie stavebních deníků ze stavby „Alej Svobody“ a „Rekonstrukce panelového domu F. X. Noby“, na nichž měl pracovat i svědek D. B.. Z předložených listin nijakým způsobem nevyplývá, že na stavbách pracoval D. B.. Navíc prezenční listina k zahájení stavby „Alej Svobody“, byla podepsána až po fakturaci D.B., tudíž tento by musel stavební práce provést ještě před zahájením celé stavby.*

[50] *Pochybnosti o věrohodnosti svědka D. B. u správce daně vznikly i tím, že tento v řádném termínu nepodal své daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2012. Toto přiznání podal až po konání svědecké výpovědi v roce 2015. Odvolací orgán uvádí, že tyto skutečnosti, tj. neplnění si povinností vůči státním úřadům, nemůžou jít k tíži daňového subjektu, ale pouze dokreslují celkový obraz o nevěrohodnosti svědka D. B., který sám žádnou*

daňovou evidenci nebo evidenci příjmů nevedl. V rámci svědecké výpovědi jednoznačně nezodpověděl, na jakých stavbách pro daňový subjekt pracoval. Časový nesoulad v provedení prací - nejdříve bylo předáno hotové dílo, až potom daňový subjekt objednával dokončovací práce u D. B. a neexistence jeho jména jako pracovníka v předložených prezenčních listinách a stavebních denících, zpochybňuje tvrzení svědků a daňového subjektu, že se D. B. na těchto pracích podílel. Odvolací orgán v kontextu všech provedených zjištění konstatuje, že svědecká výpověď ani předložené důkazní prostředky neprokázaly, že D. B. poskytoval daňovému subjektu stavební práce.

[51] Odvolací orgán dospěl k závěru, že svědecké výpovědi ani předložené důkazní prostředky neprokázaly, že zaevidované výdaje za rok 2012 jsou daňově účinnými výdaji podle § 24 zákona o daních z příjmů. Odvolací orgán hodnotil provedené svědecké výpovědi, v souladu s ust. § 8 odst. 1 daňového řádu, nejen samostatně, ale také v kontextu se zjištěními správce daně, jež učinil v rámci daňové kontroly. Ani svědecké výpovědi dostatečně neobjasnily, že uvedené služby a práce poskytli dodavatelé deklarovaní na dokladech za deklarované ceny.

53. Na rozdíl od správce daně, který přednesl ucelený soubor okolností, které oprávněně vyvolaly pochybnosti o žalobcových tvrzeních, žalobce oponuje pouze generální negací závěrů žalovaného, když vše mělo být potvrzeno výpověďmi D. B., M. H., resp. od STAKS group s. r. o. Soud však opakovaně postrádal v žalobcových tvrzeních tolik potřebná konkréta. Tvrdím-li, že se správce daně mylí, pak musím uvést především to, na základě čeho považuji jeho závěry za nesprávné. Oponuji-li svědeckou výpověď, musím označit, jaká odpověď (jaké odpovědi) vyvrací závěry správce daně a proč. Žalobce ovšem takto nepostupoval, a proto i v tomto případě je závěr soudu shodný s předešlými - žalobce neprokával, že předmětné výdaje za zdaňovací období roku 2012 jsou daňově účinnými výdaji podle § 24 odst. 1 ZDP. Námitka nebyla důvodná.
54. Vzhledem k tomu, že žádná z uplatněných námitek nebyla důvodná, soud žalobu zamítl, a to podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[V] Náklady řízení

55. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. 5. 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.